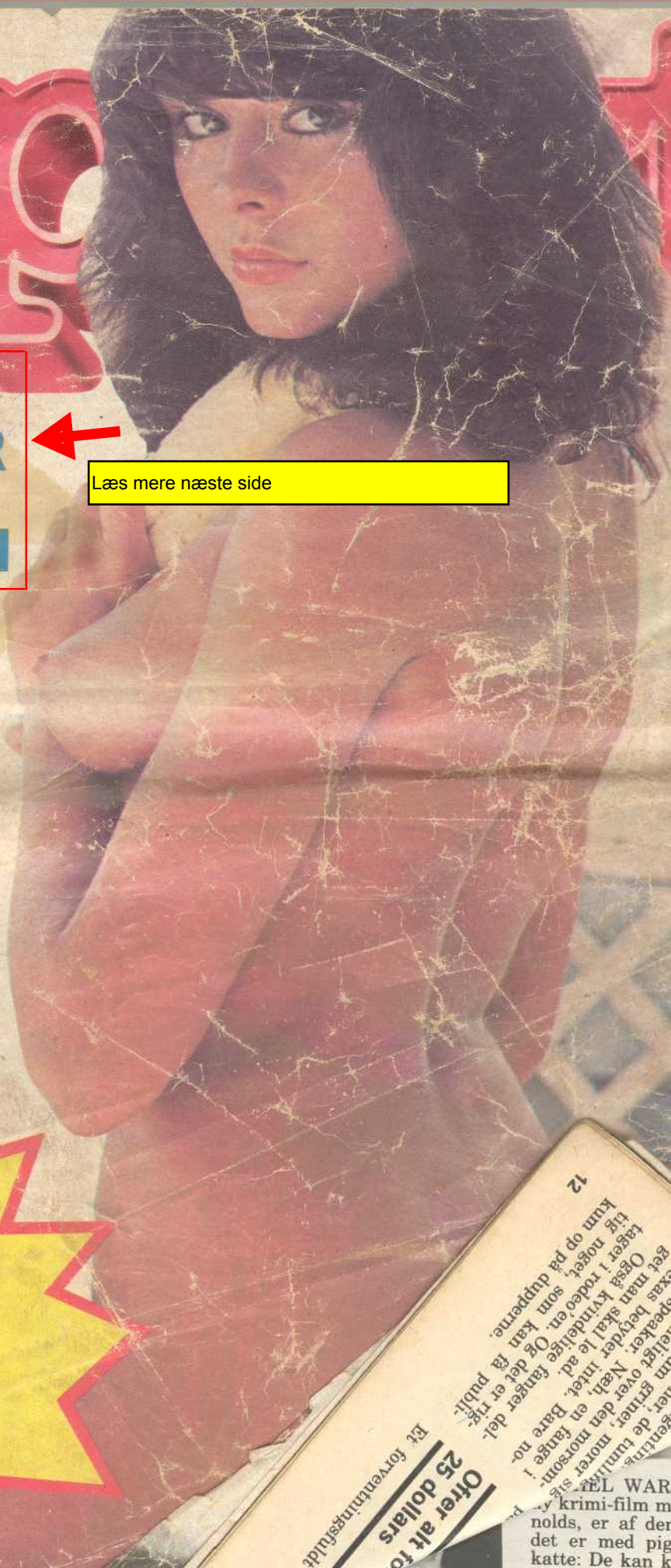

Rapport

Kun i rapport:

**DANSKER LEVER
PÅ BUNDEN AF
SVOMMEBASSIN**

Læs mere næste side

SE:

rapports mand
på fransk
på Vesterbro

Lars Bjørn i Mexico:

**JADAN TÆMMEDE
JEG EN RASENDE
KLAPPERSLANGE**

**JEG ER 43
OG ELSKER
MED MIN
VENINDES
SØN PÅ 13**

Offret alt for
25 dollars

Et forvæntningsfuldt suget bøl

12
kum op på dupperne.
fager i rodeo en. Or det er sig-
tigs noget, som kan få publi-
Orst man skal le ad.
Og så kvindelige fanger del-
Texas betyder over den morsom-
fortræffelig her. de tumling
Publikum Erner.
me speaker. Ne, en fange i
- Det gør ingen-
Gratis komme
rens samme:
fra abn
VEL WARD, med i en
krimi-film med Burt Rey-
nolds, er af den mening, at
det er med piger som med
katte: De kan kun tvinges -
til lige netop det de selv vil.
Misselege, som nogen kalder
det...

et svømmebassin i seks døgn:

ERDENS VÅDESTE REKORD

■ Første forsøg havde nær kostet Boris livet. Andet forsøg kiksede i starten.

■ Men Boris VILLE slå den rekord.

■ Tredje forsøg var forfulgt af uheld. Men Boris var stædigere end skæbnen.

■ 147 timer under fire meter vand. Hvorfor? – Ingen andre har gjort det. Derfor.

Lugtede som et lig, da han kom op

■ Her sidder den 20-årige sergent Boris Valentin og bobler sig til en verdensrekord. På bunden af Løkken Svømmehal. Med fire meter vand over hovedet.

Ingen troede på, at han kunne slå den verdensrekord, da han tirsdag 13. april kl. 17.45 dykkede ned i det grønne vand for at være »havmand« i mere end seks døgn.

Men Boris overraskede alle med sin viljestyrke — stædighed — og udholdenhed og blev på sin vandpost. I helt nøjagtigt 147 timer og 45 minutter. Dermed forbedrede han verdensrekorden med 22 minutter. Og for fremtiden vil det være hans navn der står i 'Guinness Book of Records' i stedet for den canadiske frømand, der har stået for rekorden 147 timer og 23 minutter siden 1961.

Rapport var sponsor for verdensrekordforsøget og kan som det eneste blad fortælle alle detaljer fra de seks dramatiske og angstfyldte døgn.

Fra kontrolbordet, hvor Boris havde fire medhjælpere sidende på skift, var vi i kensstant forbindelse med ham gennem et samtaleanlæg.

Vi fulgte hans svingende humør. Hørte ham holde politiske foredrag, sænkede slagskibe med ham eller legede 20 spørgsmål til professoren. Eller hørte ham bare skælde ud på alt og alle.

Men ikke en eneste gang mistede han modet og tvivlede på, han kunne klare det utroligt anstrengende ophold, der både krævede fysisk og psykisk topbelastning.

Boris var iført en såkaldt tørdragt og 'boede' i en lille kasse, der gav ham en slags luftboble han kunne sidde med hovedet i uden maske. I den kunne han også tale med dem, der dykkede ned og besøgte ham. Han kunne også drikke sig en bajer, selv om der ikke var megen plads at skåle på.

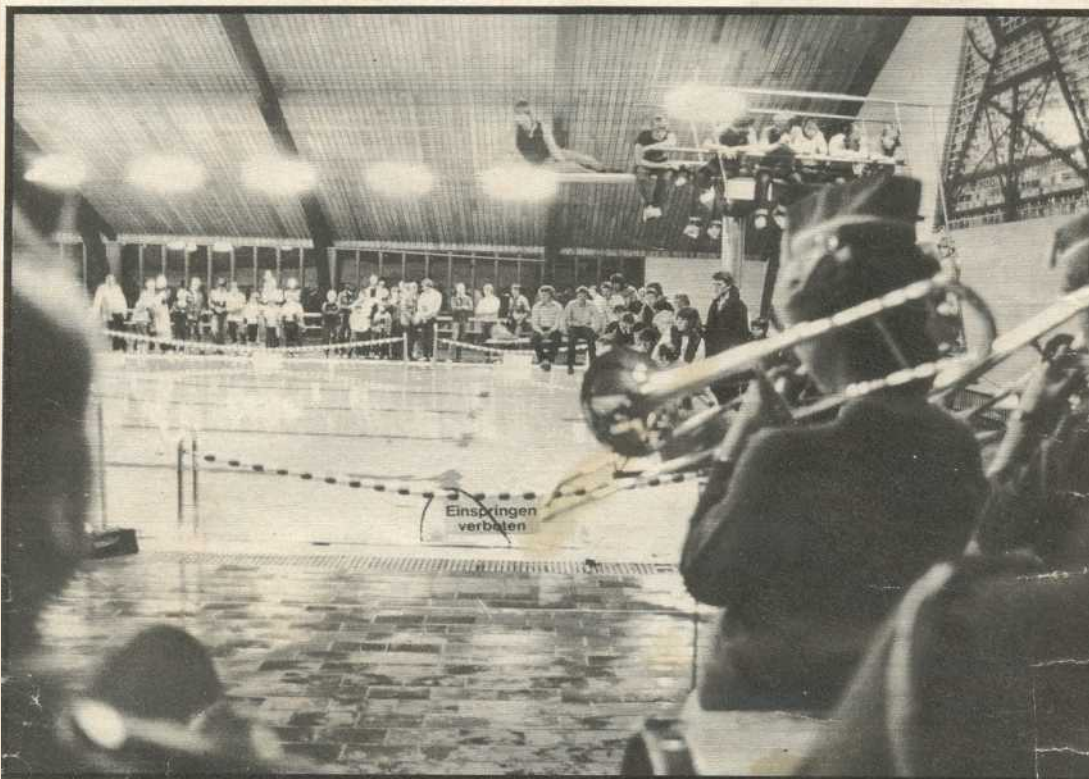
Afføring kunne han ikke slippe af med i de seks døgn, så han spiste på samme måde som astronauter. Nærende kost med et minimum af affaldsprodukter.

Urinen slap han af med på en fiks måde. Han — eller rettere hans — var iført et præservativ, som spidsen var klippet af. I hullet var indsat en slange,

Eksplosion under vandet

der førte ud gennem dragten til en pose. Hjælperne var klar til at tømme posen, når han havde fyldt den.

To gange var forsøget ved at blive afbrudt: En nat »eksplod-

Klar til at modtage helten: Løkken pigearde o; en hal så fuld af tilskuere, at de krøb op på udspringsvippen for at få det hele med

derede« lungeapparatet med et frygteligt brag. Men heldigvis var det reserveapparatet, så bortset fra forskrækkelsen mærkede Boris ikke fejlen. Den blev hurtigt ordnet, da halinspektør Jørn Schmidt og hans personale blev tilkaldt i nattens mulm og mørke. En slange var bare sprunget af.

Den episode tog Boris roligt. Men søndag nat, bare 18 timer før rekorden var slået, fik vi, der var ovenpå, lidt af et chok.

Mens vi kiggede en videofilm knitrede det i samtaleanlægget. Pludselig skar Boris' stemme skingrende igennem. Desperat. Lidt hysterisk og angstfyldt:

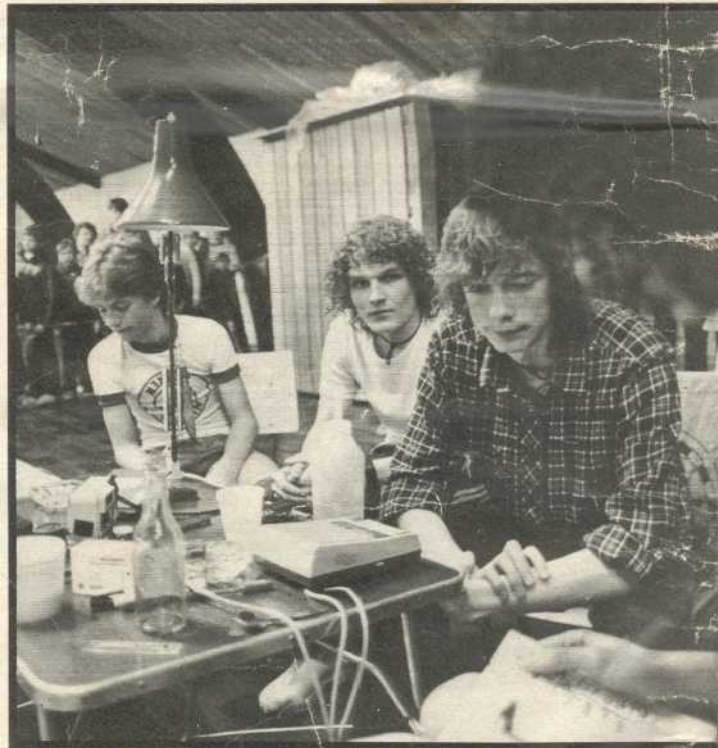
Kom ned med en kniv. Hurtigt. Hører I. En kniv for helvede. NU. Kom så med den kniv for satan.

Så blev der stille fra bunden.

Vi tænkte alle det samme. Nu bliver han kvalt. Panikken bredte sig. Tavsheden fra samtaleanlægget var ildevarslende.

En af de unge hjælpere kæmpede for at komme i sit dykkerudstyr. Sekunderne var lange som timer. Så kastede han sig endelig ud i det klare vand bevæbnet med en kniv.

I de sekunder tænkte vi kun på Boris' liv og helbred. Verdensrekorden var ligegyldig, selv om den nu kun var 18 timer borte.

Boblerne i vandet blev store. Fortalte deres tydelige sprog om, at der var stor aktivitet under vandet. Spændingen var ulidelig.

Vi huskede alle, da Boris forsøgte at slå rekorden i februar i fjor og nær havde mistet livet. Allerede efter et døgn var forsøget forbi, da han bevidstløs kom op til overfladen med bunden i vejret og flød rundt som en slatten dukke.

Skulle vi opleve det igen? Sekunderne gik, mens vi

Bekymring ved hjælperbordet i de sidste nervepirrende timer: Vil problemerne overmande Boris, eller har han viljestyrke og helbred til at klare prøvelserne fire meter under klorvand

mere og mere paniske stirrede på det urolige vand.

Så endelig dukkede hjælperen op. Forpustet hvilede han sig ved bassinkanten. Boris var ikke med.

Men vi kunne se på hjælperen, at krisen var overstået

Da han fik vejret, fik vi andre forklaringen:

Hånden ved at blive ødelagt

Der var sluppet luft ind i Boris' ene handske. Den havde udvidet sig og virkede som en ballon, der ville trække ham op til overfladen. Nu var handsken skåret af. Vandet ville ødelægge huden på hans hånd. Men han ville forsøge at holde hånden oppe i luftboblen. En anstrengende præstation i 18 timer.

Da vi lidt senere over anlæg-

Det første Boris forlangte efter seks døgn under vandet var: Et brusebad!

get dristede os til at spørge til hans befindende, fik vi først en skideballe, fordi han mente, hjælpen var kommet for sent. Da ballen var afleveret, sagde han undskyld og konstaterede flegmatisk:

– Og så bliver jeg i øvrigt tilhærdede, indtil rekorden er slået, drenge. Stol på det. Og lad mig så få nattero. Godnat.

Efter den oplevelse var gyseren, vi så på TV, nærmest en Morten Korch-film.

Mandagen blev lidt af et mareridt. Efterhånden som ti-

merne skred frem, bredte nervøsiteten sig: Hver gang samtaleanlægget knitrede, frygtede vi at høre, Boris meddele, at han kom op før tiden. Det ville ikke være til at bære efter de mange døgn spænding og arbejde for alle medhjælpere.

Men Boris var bare i fin form. I strålende humør. Eller også sur. Men aldrig opgivende.

Så opstod et nyt problem: Hvad ville der ske, når han kom op? Ingen havde tænkt ret meget over det. Vel nok fordi ingen troede på, at han blev dernede ret længe. Og slet ikke så længe.

Fare for dykkersyge

En læge, der havde lovet at være til stede, kontaktede eksperter fra både Forsvarets dykkertjeneste, civile dykker eksperter og lægeeksperter.

Ingen vidste, hvad der ville ske med ham. For ingen havde udsat sig for noget sådant tidligere.

Løkken pigegarde var bestilt til at spille «Congratulation» for Boris, når han vendte tilbage til livet. Men ville han kollapse? For øjnene af opstemte tilskuere til festlig musik. Nervøsiteten bredte sig de sidste timer blandt os »bagmænd».

Risikoen for dykkersyge var det største problem. Sikkerhedsgrænsen er 20 meter. Men hvad med fire meter i seks døgn?

Søværnets Operative Kommando i Frederikshavn blev kontaktet. Her lovede man, at der var en tank klar, så Boris kunne komme under det rigtige livsvigtige tryk, hvis sygen meldte sig.

Et andet problem, der pinte os, var om Boris overhovedet kunne bevæge sig ved egen hjælp. Han havde ikke rørt sig i **seks døgn**. Ikke fået motion af frygt for, at dragten skulle revne. Ville han falde sammen som en slatten klud?

Vi forsøgte at udfritte ham om hans almene helbredstilstand. Om hans lægejournal. Men skulle hele tiden passe på ikke at afsløre vor angst for hans »opstandelse».

Men humoren skulle også passes for at holde hans mod oppe. Tiden var lang for ham de sidste timer.

Vi foreslog at køre en pornofilm på videoen. Han skreg tilbage:

Nej, nej. Er I tossede. Vil I sabotere mig? Jeg sprænger dragten med det samme med al min opsparede potens.

Så gav vi ham lidt musik i stedet.

Den professionelle dykker og undervandsfotograf, Hen-

rik Jensen, Albæk, havde i ugens løb besøgt Boris flere gange og dykkede nu ned til ham for at støtte og underholde ham de sidste timer samt hjælpe ham med at komme op.

300 tilskuere stod omkring bassinet. Mange sad på vipperne med risiko for at ryge i baljen. Men alle ville opleve det store øjeblik, når »havmanden» kom tilbage.

Kl. 21.08 var rekorden tangeret. Boris ville så blive nede til 21.30-for at slå rekorden helt fast. De sidste nervepirrende minutter:

Den elegante rød/hvide pigegarde fra Løkken trutter løs. Men kl. 21.07 er alt stille i hallen. Så skratter det i højttaleren. Boris' stemme lyder fra dybet som en astronaut starter han nedtællingen:

10... fem... fire... tre... to... en... JUUUUUUUUUH... Resten drukner i tilskuernes klapsalver. Danmark har fået en ny verdensrekordindehaver.

Tilsyneladende er alt fryd og gammen. Men vi er nogle stykker, der vil se Boris sund og rask, inden vi kan tage del i begejstringen.

Boris veksler almindelige bemærkninger med kontrolbordet. Forsikrer, han har det fint.

»På gensyn efter rekorden!«

21.25 hører vi ham sidste gang:

Farvel herfra, siger han. Og på gensyn om fem minutter. Henrik og jeg begynder at gøre klar til opstigning. Ha det godt så længe. Slut.

Lidt efter dukker Henrik Jensen op og holder sig klar i vandkanten til at hjælpe Boris.

Klokken er 21.30.

Så brydes vandet.

Boris' sortkroledede hoved dukker op. Et stort grin under den sorte moustache er det første indtryk, tilskuerne får. Lykkelig og glad modtager han hyldesten.

Langsomt får vi ham op på bassinkanten. Han rejser sig. Og kan stå på benene. Men han vakler de næste skridt, inden han kaster sig i armene på sine hjælpere og Løkken Hallens inspektør, Jørn Schmidt, der løsner champagneproppen. Jublen skyller mod Boris, mens han ser ud som om han skyller halsen.

På usikre ben vakler han mod omklædningsrummet, hvor lægen venter. Han skal undersøges straks og derefter holdes under observation i 24 timer.

rmrr